ÚSTAVNÍK
ZŠ a MŠ ÚSTAVNÍ

HANIN KUFŘÍK
Přečtěte si, jak se naši žáci učí.
ČTĚTE NA STRANĚ 4

Co nás letos čeká

foto: www.zs-ustavni.cz

foto: www.zs-ustavni.cz

Ještě před letošními Vánoci se určitě všichni těšíme na tradiční vánoční jarmark, naši zpěváčci pilně připravují vánoční koledy na Zpívání pod schody. A co Mikuláš? Navštíví nás letos i s čerty a anděly? Necháme se překvapit!!!

Výročí Josefa Lady

foto: www.google.com

V letošním roce si připomeneme hned dvě kulatá výročí spojená s rodákem ze středočeských Hrusic. Pohlednice s jeho motivy se najdou snad ve všech domácnostech. Letos uplyne 130 let od narození Josefa Lady a zároveň 60 let od jeho úmrtí. Obě výročí připadají právě na prosinec. Lada se narodil 17. prosince 1887 a zemřel 14. prosince 1957.

SOUTĚŽ

foto: www.google.com

Pro naše další, tedy jarní číslo, vyhlašujeme opět pro naše žáky i kolegy učitele SOUTĚŽ!!!

Jarní číslo s názvem FYZIKA, CHEMIE, TECHNIKA, ŽE SE NÁS TO NETÝKÁ?
bude celé věnováno těmto vědním oborům. Mnozí si myslíme, k čemu potřebuji v životě chemii, fyziku, ale uvědomujeme si, že nás celých 24 hodin denně obklopuje?
Bez techniky se například nikam nedopravíme, bez elektřiny nesvítíme a nejezdíme výtahem, bez chemie si nekoupíme plastovou lahev oblíbené limonády.

Proto pátrejte v knihách i na internetu, ptejte se doma i známých, hledáme NEJ... vynález v dějinách lidstva. Tedy nejvýznamnější, nejzajímavější, nejkurióznější, nejzbytečnější, prostě NEJ...

Krátký text doplněný obrázkem či fotografií posílejte do konce února 2018 na naši novou mailovou adresu: ustavnik@zs-ustavni.cz

Těšíme se na mnoho zajímavých příspěvků.
O vítězi rozhodne odborná porota, tedy vyučující fyziky, chemie a pracovních činností.

Fejeton Karla Čapka

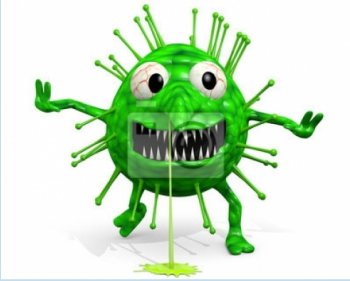
foto: www.google.com

O té chřipce
Tak už se dostala i k nám, sice s jistým zpožděním a zatím jen poskrovnu; ale ani v ohledu chřipky jsme tedy nezůstali za Evropou. Nuže, je tudíž na místě udělit nemocným, zdravým a zejména těm, kdo se chřipky bojí, několik ne sice odborných, ale dobře míněných rad:
1. Jakmile poznáte, že vám je tak nějak divně, a jakmile na sobě zjistíte horečku, zůstaňte doma a vlezte do postele, ale hlavně nechoďte mezi lidi a nedýchejte jim pod nos, hekajíce a bědujíce, že máte chřipku. Každý, kdo si svým bližním naříká, že má chřipku, zaslouží jednu do zad, ne proto, že je vůbec protiva, ale proto, že chřipku nebo rýmu roznáší.
2. Když už marodíte, vemte si dobrou knížku a čtěte, abyste aspoň nestonali nadarmo.
3. Posléze neříkejte každé rýmě, kašli, angíně, katarům, bolení hlavy a jiným svízelům, že je to chřipka. Zbytečně jí tím děláte reklamu a ztěžujete život všem hypochondrům, kteří náhodou ještě kašel nebo rýmu nemají a bojí se skoro dýchat, aby nevdechli nějakého toho Pfeifferova bacila nebo jaký neřád. Čím míň se bude o chřipce povídat, tím dřív přejde – už z nedostatku veřejného zájmu.
Lidové noviny 29. 1. 1931

foto: www.seznam.cz

fejeton,tzv. podčárník, je publicistický žánr, obvykle používaný v tisku jako protějšek k hlavním článkům. Vtipně zpracovává zajímavé téma a ukazuje všední věci v novém světle. Autor je hodně subjektivní a vychází z vlastních zážitků.
www.wikipedie.cz

Bavili jsme se……v zimě

foto: www.google.com

Balada zimní o smutném konci zdomácnělého divočáka

autor hudby a textu - Ivo Jahelka

1. Na horské boudě tam, co je Kvilda
pracoval v kotelně mladý muž Vilda,
veselou myslí oplýval stále,
žertíky, legrácky, no a tak dále,
ze všeho nejradši měl ale sázku,
sázel se s kýmkoli o cokoli,
jednu tu sázku bych měl na ukázku,
dál ať už promluví protokoly.
2. Vilda byl známý lyžařský koumes,
trénoval pod lesem, měl už tam svou mez,
přesvědčen o svém lyžařském umu
vsadil se s kuchařem u láhve rumu,
že klidně naučí lyžovat Vaška,
stanovil si tak cíl velmi smělý,
možná vám připadá to jako fraška
Vašek byl divočák zdomácnělý.
3. Posílil Vilda na výhru šance,
zhotovil sněžnice pro Vaška-kance,
a když měl přes den v kotelně topit,
vymýšlel vázání pro úchyt kopyt.
Za týden na kopec ved Vilda
kňoura,
lyže mu k paznehtům připevnil hned,
nic platná nebyla kňourovi vzpoura,
proti své vůli byl postrčen vpřed.
4. O kousek níže právě v tu chvíli
přijížděl po cestě trabantík bílý,
v něm, značně lízlí, se vsedě-vkleče
vraceli myslivci z poslední leče,
vesele smáli se pomezi doušky,
že domů nepůjdou, pěli v triu,
ztichli tam sto metrů od staré soušky,
mysleli, že už jsou v deliriu.
5. Co se to řítí proti nim z Hamru,
Stenmark to nebude, ani Franz Klammerů,
kdo to kdy viděl na týhle trase,
na lyžích z kopce jet divoký prase?
Stojeden kilogram hmotnosti kňoura
srazil se s trabantam jak tvrdá pěst,
modřiny, boule a ve dveřích ďoura,
tak Vaškův poslední skončil se sjezd.

R: Vilda sezval kamarády
na vepřové hody,
soud mu určil osm tisíc
na náhradu škody.

Práce našich žáků

foto: www.google.com

foto: www.google.com

Prasklý led

Zažili jste to také? Zkušenost, kdy se nám bortí led pod nohama a hrozí pád do ledové vody, není příjemná, ale stát se to může. Ne vždy mají tyto příběhy šťastný konec. Proto si žáci v hodině slohu tuto situaci představili různě, ale vždy dramaticky...

Boj s ledovou vodou.
Najednou slyším divné zvuky. „KŘUP! KŘUP!“ V mžiku ztratím rovnováhu, podlomí se mi kolena. V tu chvíli ve mně propukne panika a začnu křičet: „ÁÁÁ pomóc!“ Náhle ucítím děsivě ledové spáry vody a chlad. Mokré oblečení mě táhne dolů. Když se mi podaří se vynořit, znovu zkouším křičet. Naštěstí sestřenice právě překoná šok z celé situace a jde mi rychle na pomoc ...
Valentýna Sládková, VII. A

Místo do čerstvě napadaného sněhu jsem hupsla do ledového rybníka. Snažila jsem se křičet na sestřenici, která běžela přede mnou, ale ani jeden malý tichoučký hlas jsem nemohla vypustit ze sebe. Už mi dochází kyslík. Nemůžu dýchat...

Probudila jsem se v nemocnici. U mě byla sestřenice a moje maminka. „Jak jste mě zachránili?“ Nevěřila jsem, že jsem ještě živa. Sestřenice mě z té vody vytáhla a zavolala sanitku. Zkusila jsem si stoupnout na nohy, ale nemohla jsem. „Mami, proč necítím nohy?“ mluvila jsem vyděšeně na mamku. „Ach, zlatíčko moje,“ mamka začala brečet. Vysvětlili mi, že už nikdy nebudu moct chodit.
Senaida Sinanovič, VII. B, teprve třetím rokem se seznamuje s obtížnou a zapeklitou češtinou

Najednou se mi podlomila kolena, ztratila jsem rovnováhu a v domnění, že padám do měkkého sněhu, jsem se s hlasitým křupnutím propadla do ledového rybníka. ,,Áááá!“ vypískla jsem. Sestřenice se prudce otočila. „Vydrž!“ křikla v šoku. Zaslechla jsem další křupnutí, to se právě sestřenice zabořila do ledu také. Byla však silnější než já a z ledu se vysoukala snadno. Před očima se mi míjely vločky, potom mě dvě silné ruce vytáhly z ledového sevření. Zahalilo mě teplo, pak se můj svět ponořil do temnoty.
Karolína Kaiserová, VII.A

Práce našich žáků

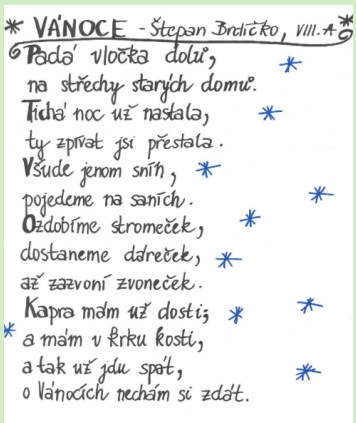

VÁNOCE - Štepan Brdíčko, VIII.A

Padá vločka dolů,
na střechy starých domů.
Tichá noc už nastala,
ty zpívat jsi přestala.
Všude jenom sníh,
pojedeme na saních.
Ozdobíme stromeček,
dostaneme dáreček,
až zazvoní zvoneček.
Kapra mám už dosti;
a mám v krku kosti,
a tak už jdu spát,
o Vánocích nechám si zdát.

ilustrace: Štěpán Brdíčko, 8. A

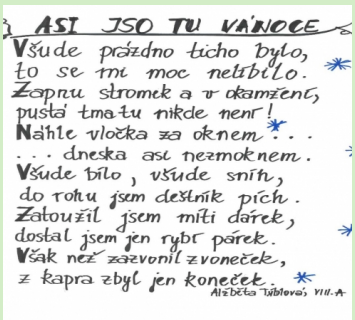

ASI JSO TU VÁNOCE

Všude prázdno ticho bylo,
to se mi moc nelíbilo.
Zapnu stromek a v okamžení,
pustí tma tu nikde není!
Náhle vločka za oknem...
... dneska asi nezmoknem.
Všude bílo, všude sníh,
do rohu jsem deštník pích.
Zatoužil jsem míti dárek,
dostal jsem jen rybí párek.
Však než zazvonil zvoneček,
z kapra zbyl jen koneček.

Alžběta Týblová, VII.A

ilustrace: Alžběta Týblová, 8.A

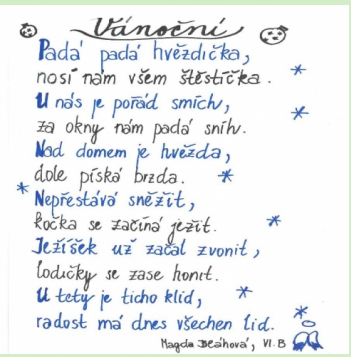

Vánoční

Padá padá hvězdička,
nosí nám všem štěstíčka.
U nás je pořád smích,
za okny nám padá sníh.
Nad domem je hvězda,
dole píská brzda.
Nepřestává sněžit,
kočka se začíná ježit.
Ježíšek už začal zvonit,
lodičky se zase honit.
U tety je ticho klid,
radost má dnes všechen lid.

Magda Bláhová, VI. B

ilustrace: Magda Bláhová, 6.B

S blížícími se vánočními svátky žáci v šesté třídě vymýšleli krátké básničky se zimními motivy. Posuďte sami, jak se jim to povedlo.

Vánoce
Já a moje rodina,
u stolu si povídá.
Ticho, ticho, mamka křičí,
zvoneček už pěkně zvoní.
Vánoce už přicházejí,
vločky sněžit začínají.
Přichystáme stromeček,
pod ním malý dáreček.
Kapr už je hotový,
na talíř ho položím.
Večer o půl deváté,
všude sněhu hodně je.
Anna Humhalová, 8. A

Humor zahřeje

ilustrace: www.google.com

Dva sněhuláci. První: „Podívej, chumelí.“ Druhý: „To je otrava, ale alespoň nám padají náhradní díly.“
Povídá jeden sněhulák druhému: „Zvláštní, když svítí slunce, tak mi mrazí v zádech.“
Přijde Krakonoš do pekárny a říká: „Já si vezmu půlku Šumavy!“

Povídka

foto: www.google.com

Miloslav Šimek, Jiří Grossmann - Mé příhody z dětství

V dětství jsem nepatřil mezi kamarády k nejštíhlejším. Mé ploché nohy se jen těžko daly nutit do klusu, nehledě k tomu, že přes bříško jsem s obtížemi sledoval výmoly a stružky. Postavičku jsem měl sice zdravě

foto: www.google.com

kyprou, ale o souměrnosti se vůbec nedalo mluvit. Kupříkladu na trenýrky jsem spotřeboval tolik látky, co moji vrstevníci na hubertus, a čapka svými rozměry připomínala kráter Etny. Přestože si na mně příroda zahýřila a vytvořila zvláštnosti, kterými jsem se lišil od ostatních dětí, nemohu říci, že bych nebyl v kolektivu oblíben. Hoši i dívky si rádi se mnou hráli a častokráte jsem býval i hlavním hrdinou dětských her a radovánek. Marně vzpomínám na nejoblíbenější hru naší třídy, která se opakovala i několikrát denně a v níž jsem byl vždy ústřední postavou. Byla to známá hra na fackovacího panáka. Byl jsem na škole tak populární, že i žáci z vyšších tříd si mě k této kratochvíli půjčovali. Také mezi učiteli jsem byl oblíben. Profesor biologie si mě dokonce vybral za svého milce a v hodinách výuky mě často používal jako názorné pomůcky. Dodnes vzpomínám, jak v sedmé třídě podle mne krásně popsal hrocha. Pouze učitel tělocviku mě nenáviděl. Nemohl zapomenout, že jsem rozšlápl kladinu a vytrhl kruhy i s kusem stropu, když mě na ně s pomocí kladkostroje zavěsil. Také mi vyčítal, že jsem zašlápl medicinbal hluboko do parket. Snažil jsem se však vyjít s tělocvikářem v dobrém a dokázat mu, že jsem sportovec. Přihlásil jsem se proto na lyžařský zájezd, pořádaný školou. Učitel tím nebyl příliš nadšen, dokonce mi šeptal, že hory jsou zrádné, ale nedal jsem se odradit.

Strýc truhlář přihobloval dva staleté duby a z mladých stromků, vyztužených ocelí, zhotovil hůlky. Pouze lyžařské boty jsem těžko sháněl. Číslo 64 nebylo ten rok nějak k mání. Ale opět mi pomohl strýc, upravil mi dřeváky do řemení, takže v pondělí ráno jsem byl na nádraží kompletně vybaven. Ohlásil jsem se profesorovi a optal se, kam že si mohu uložit dvoukolák s potravinami. Učitel zrudl a vzal mě do restaurace, kde se mě snažil opít starorežnou. Když mu došly peníze, plačky prosil, abych zůstal doma. Řekl jsem, že chci jet a na zdravém vzduchu zesílit. Tělocvikář volal, že jako Golem patřím do muzea rarit, a ne na zájezd. Nato mi přikázal, že se tedy musím starat sám o sebe a chodit nejméně 30 metrů za výpravou. Pak sáhl do peněz, vybraných od žáků na cestu, proklel mě a opil se sám.

foto: www.google.com

Zajel jsem s dvoukolákem na perón. Výpravčí se mě snažil vytlačit kusem kolejnice z nádraží, ale odfoukl jsem ho. Nastal čas odjezdu. Seděl jsem sám v přeplněném kupé. Lokomotiva zabrala, ale vlak se ani nepohnul. "Máme málo páry," šeptal kdosi. "To dělá ten tlusťoch," mumlali jiní a ukazovali prstem na mé kupé. "Nezdržujte nás, sádlo," řekla jedna paní, "pospícháme." Ani jsem se nehnul. Byl jsem na podobné urážky zvyklý. Jednou, když jsme jeli s rodiči na výlet parníkem a skončili jsme na dně u Palackého mostu místo ve Štěchovicích, snažili se výletníci také svalit vinu na mne a spílali mi nejhoršími jmény. Náhle se vlak dal do pohybu a jeli jsme. Ne nejrychleji, ale pohyb to byl. Tři lokomotivy pracovaly ze všech sil a brzy jsme byli ve Špindlu. Tam bylo krásně. Jenom mě překvapilo, že sníh podkluzoval. Byl jsem tak často na zemi, že se ani nevyplatilo vstávat. Než přijel jeřáb, byl čas k obědu. Ale přeci jsem se na horách vyznamenal.

Při výletu po hřebenech, na němž jsem jen s námahou udržoval tempo spolužáků a vlekl 30 metrů za nimi svá dubiska, která měnila stezku v solidní kaňon, se nad námi náhle uvolnila mohutná vrstva sněhu. "Je konec," volal tělocvikář, "tlusťoch utrhl lavinu!" To mě urazilo. Zapřel jsem dřeváky o pařez a nastavil katastrofě záda. Ucítil jsem šimravý náraz. Za chvíli jsem otevřel oči. Spolužáci stáli seskupeni kolem mne a učitel mi líbal ruce: "Držíš lavinu, hochu!" "Vím," řekl jsem, "a budu ji držet až do jara, abych vás zachránil. Omluvte mě ve škole a přivezte mi dvoukolák s jídlem."

V dubnu lavina konečně roztála. S omluvenkou od Horské služby jsem se vrátil do školy. Pan ředitel s učitelským sborem utvořili půlkruh a téměř mě objali. Nato vystoupil předseda třídy Kamarýt a oznámil mi, že za můj čin mě pionýři berou mezi sebe. Postavili lešení a uvázali mi šátek, spíchnutý ze dvou prostěradel. Nejdojemnější chvíle nastala však tehdy, když do místnosti vstoupil tělocvikář. Přikročil ke mně, zamáčkl slzu a zlomeným hlasem šeptl: "Pojd si se mnou zacvičit, hubeňoure!"

HÁDANKA PRO CHYTRÉ DĚTI I UČITELE:
Je vůbec možné, aby člověk zastavil lavinu svým tělem? Jak velký by musel být, kolik kilogramů by musel vážit, aby se mu to povedlo?
SPOČÍTEJ TO!!!. Vyučující fyziky určitě rádi poradí, jak na to.
Jména autorů správných řešení uveřejníme v novém čísle.

DEF

foto: www.google.com

Winter poems

Snowflake, snowflake,
touch the tree,
snowflake, snowflake,
they are free.

Snowflake, snowflake,

foto: www.google.com

they fall down in winter,
snowflake, snowflake,
they are full of water.
Filip Kolomazník, 7.C

Snowflakes are white,
they are falling at night.
Trees are iced,
it´s very nice.
Nature speeps,
nights are deep.
Eliška Huttrová, 7.C

Christmas are near,
the winter is here.
Winter is coming
Leaves aren´t on the tree
You can see the snowflakes falling
I go fishing and I feel free.
I catch the fish in the river
My mum cooks it
We have very good dinner
And I like it.
Tomáš Doležel 7. A

I was looking forward to winter
I bought the finest sweater.
We decorate the Christmas tree
And we enjoy being free.
Christmas is the best
Better than the test.
Lukáš Botoněk 7. A

"Look, the snowflakes falling down"
Winter starts as well in the town.
"We must decorate Christmas tree"
When it was done, they counted to three.
They made their sectret wishes
and wrote them on the paper.
Ended up with stichies.
and threw them out "See you later!"
Karolína Kaiserová 7. A

Winter is drawing,
Snow is falling.
In a deep lake
Melts a snowflake.
By the sea
Is a Christmas tree.
Kateřina Hopfingerová 7. A
.
The winter´s all around
Snowflakes are falling down.
The tree is shining everywhere
I want to have a present there.
Matěj Pour 7. A

Prožili jsme....

V úterý 6. června 2017 se konala Akademie jazykové školy Irislingua, která sídlí v Kulturním domě Krakov a již 20 let pořádá jazykové kurzy pro děti i dospělé, jichž se účastní i někteří žáci i učitelé naší školy. V rámci programu s názvem Cesta kolem světa vystoupili jako hosté žáci naší školy a zazpívali dvě písničky, Čertovy kraťasy v japonštině a Sur le pont d´Avignon ve francouzštině. Klavírní doprovod a přípravu zajišťovala pí uč. Eva Bočková.

Hanin kufřík

foto: Jiří Brady, www.google.com

V loňském roce se třída 9.B zapojila do dramatizace knížky

foto: www.google.com

Hanin kufřík. Žáci si tak formou scének mohli zkusit, jak životy lidí před 2. světovou válkou a v jejím průběhu ovlivnily nacistické rasové zákony. Příběh malé dívenky Hanky a jejího bratra Jiřího se stal světoznámým i díky tomu, že děti jedné japonské školy, které na výstavě věnované holokaustu

foto: www.google.com

viděly právě kufřík se jménem Hana Brady, se rozhodly vypátrat její osud.
Jiří Brady dodnes žije v Kanadě a je velmi šťastný, když z různých zemí světa dostane zprávu, že příběh jeho sestry čtenáře oslovil.

Napsal našim žákům velmi milý e-mail, z něhož citujeme:
Děkuji za milá slova a vaše přání mě příjemně překvapila. Byl jsem rád, že jsem měl příležitost demokracii trochu vzbudit... Ta podstata tam stále zůstává. Zde nyni připravujeme nový film na moji účast na skutečné "story" /Je moji vlasti hradba Gheta/. A stovky dopisů z celého světa. Tak se stále něco děje. Ze srdečným pozdravem Jiri Brady
I my všichni doufáme, že příběh Hanky a jejího bratra bude stále živý v našich srdcích.
napsala L. Bartáková

foto: www.google.com, Jiří a Hana Brady

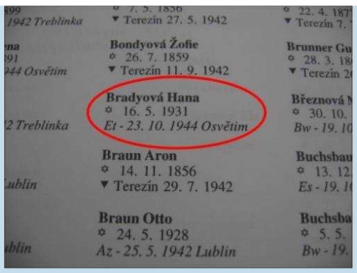

foto: www.google.com

foto: www.google.com

COPYRIGHT © OMNIVEDA GROUP S.R.O.